

ΝΑΙ, ΗΤΑΝ ΒΙΑΣΜΟΣ.

Στες 14 του Ιούλη τζιαι μετά που θκυο εφέσεις που αφορούσαν τον βιασμό μιας 50χρονης γυναίκας, οι δικαστές αποφάσισαν ότι η ποινή του δικαστηρίου ήταν υπερβολική για την πράξη τους τζιαι εμείωσαν τους την ποινή. Επροσθέσαν τζιαι αφαιρέσαν, τζιαι εκαταλήξαν ότι ο βιασμός μπορεί να μετρηθεί με λογιστικές πράξεις τζιαι οι ποινές να παίζουαν αναλόγως της προέλευσης του θύτη τζιαι του ατόμου που τον βιώνει, της ηλικίας του- αν δεν εν πολλά μιτσή ή μεγάλο έννεν πολλά βιασμός, εν λιότερο-, αν εχρησιμοποιήθηκεν ή όι όπλο- λες τζιαι η βία που συγκεντρώνει η πράξη έννεν αρκετή-, αν εκατέληξεν ή όι το άτομο που επέρασε βιασμό στο ψυχιατρείο.

Πριν 3 χρόνια ακόμα μια γυναίκα εβίωσε τον βιασμό. Τούτη ήταν μόνο μια που τες σιλιάδες περιπτώσεις τζιαι μάλιστα που τες ελάχιστες όπου το άτομο είσιεν το σθένος να φκει δημόσια τζιαι να καταγγείλει τους θύτες του. Γιατί ακόμα τζιαι το γεγονός ότι η μεγάλη πλειονότητα των περιστατικών βιασμού έν καταγγέλουαν ποττέ, λαλεί πολλά για την πατριαρχική κοινωνία που ζούμε. Το ότι η συγκεκριμένη γυναίκα ήταν μετανάστρια έκαμεν την σίουρα πιο ευάλωτη.

Η κουλτούρα του βιασμού ήταν πάντα μέρος της κυπριακής καθημερινότητας. Βιώνουμεν την όταν πρέπει να περπατήσουμε μόνες τες νύχτες τζιαι νιώθουμε την ανάγκη να κρύψουμε το σώμα μας, όταν ο μάστρος στη δουλειά θωρεί μας με υπονοούμενα μ' ένα βλέμμα εξουσίας στο σώμα μας τζιαι μεις πρέπει να χαμογελούμε για τούτο, όταν ο σύντροφος μας νομίζει ότι μπορεί να αποφασίζει για μας τζιαι απαιτεί να ντυνούμαστε πιο σεμνά για να μεν προκαλούμε, ή όταν απλά θέλουμε να μιλήσουμε για κάτι αλλά κανένας εν μας διά σημασία, γιατί "είμαστε πολύ χαριτωμένες (too cute)", επειδή ο λόγος που υπάρχουμε εν για τα καλλιστεία, επειδή είμαστε τσούλες ή είμαστε αγάμητες, άσιημες, κοντρές... Το φύλο μας "δυστυχώς" σας εμποδίζει να ακούσετε τι λέμε.

Μαζί με την εκκλησία τζιαι οι δημόσιοι φορείς ενισχύουν τζιαι αναπαράγουαν την πατριαρχία τζιαι περνούν την που γενιά σε γενιά. Ο άντρας εν "άδρωπος" τζιαι η γυναίκα υπάρχει απλά σαν συμπληρωματικό στοιχείο. Σαν αντικείμενο που ανήκει στον άντρα, τζιαι τζιείνος σαν κατάλληλος αφέντης-ιδιοκτήτης μπορεί να αποφασίζει για το αντικείμενο. Εν τούτη η νοοτροπία που διά το δικαίωμα στους άντρες να θεωρούν ότι τα γυναικεία σώματα υπάρχουν προς τέρψη των σεξουαλικών τζιαι λοιπών επιθυμιών τους χωρίς "τζιείνα" να μπορούν να αποφασίσουν για λλόου τους.

Οι γυναίκες όμως είμαστε δαμέ για να αντιδράσουμε τζιαι να αντισταθούμε. Να σας πούμε ότι το σώμα μας

έν σας ανήκει. Τζιαι αν τούτο σας ακούεται αυτονόητο, τότε αναρωτηθείτε πόσες φορές ενιώσετε ότι έσιετε το δικαίωμα να καθορίσετε πώς ντύνεται μια γυναίκα, με ποια ή πόσα άτομα τζιαι κάτω που ποιες συνθήκες συμπεριφέρεται σεξουαλικά, αν θα έσιει το δικαίωμα να σταματήσει μιαν εγκυμοσύνη που συμβαίνει μέσα στο σώμα της. Ο βιασμός, τούτο που τώρα σας φαίνεται αποτρόπαιο, έννεν μια πράξη που συμβαίνει μόνο σε σκοτεινά, στενά σοκκάκια που "τέρατα". Ο βιασμός ήταν όταν ο άντρας που επαντρευτήκαμε ανάγκασε μας να κάμουμε σεξ όταν τζιαι όπως έθελε γιατί εν είχαμε το δικαίωμα πλέον να του πούμε «όι». Ο βιασμός ήταν όταν ο "κολλητός" μας που εμπιστευκούμασταν να μας πάρει σπίτι όταν ήμασταν μεθυσμένες, εβρέθηκε να μας ακινητοποιεί στο κρεβάτι. Ο βιασμός ήταν όταν το αφεντικό μας στη δουλειά μας είπε να είμαστε πιο ευγενικές τζιαι να μην αντιδρούμε όταν μας τζιίζουν, μέχρι που έθελε να κάμει σεξ μαζί μας γιατί διαφορετικά θα μας έστελλε πίσω στη χώρα που εγκαταλείψαμε για μια καλύτερη ζωή. Ναι, ΗΤΑΝ βιασμός. Γιατί ο βιασμός εν πάρα πολλά απλά όταν το άτομο εν πει ελεύθερα ΝΑΙ.

Τζιαι θα ακούσεις: γιατί έκαμες ώτοστο; γιατί ήπιες; γιατί επερπατούσες μόνη σου; γιατί τον επαντρεύτηκες; γιατί εφόρησες τούτα τα ρούχα; γιατί έν εκατάλαβες ότι έν έσιεις εσύ τον έλεγχο του σώματος σου; ότι άλλοι το ορίζουν. Είμαστε δαμέ σήμερα για μια γυναίκα που έζησε έναν ομαδικό βιασμό, ακόμα έναν βιασμό στο δικαστήριο, όταν έπρεπε να εξεταστεί τζιαι να αντεξεταστεί για να διακριβωθεί το "πειστήριο του βιασμού" τζιαι την απόφαση του ανώτατου δικαστηρίου ότι τούτος ο βιασμός "εεεε δεν ήταν και τόσο βιασμός". ΝΑΙ, ήταν τόσο βιασμός. Γιατί ο κάθε βιασμός εν τόσο βιασμός. Τζιαι η κάθε προσπάθεια μείωσης του εν απλά το αποτέλεσμα της πεποίθησης σας ότι μπορείτε να ορίζετε ποια σώματα έχουν αξία τζιαι πόση εν η αξία τους.

Διεκδικούμε πίσω το σώμα μας. Το να μπορούμε να πούμε «Όι» στες επικλήσεις για παραπάνω ευγένεια στην παραβίαση, για παραπάνω ανοχή στα βλέμματα τζιαι σχόλια που αστυνομεύκουαν τα σώματα μας ή θέτουαν τα κάτω που μικροσκοπία πατριαρχίας, όπου είτε εν πολλά ελκυστικά είτε εν πολλά αποκρουστικά, είτε εν πολλά "διαθέσιμα". Όι έθθα ανεχτούμε άλλο την κουλτούρα του βιασμού. Εννά μαστε δαμέ για να σας θυμίζουμε ίντα που εν η παραβίαση τζιαι ο βιασμός τζιαι ας εν αυτονόητα.

18 του Ιούλη, 2016
Λευκωσία

Συσπείρωση Ατάκτων

syspirosiatakton.org

Θεωρούμε εαυτές και εαυτούς
ως κομμάτι του ευρύτερου

κινήματος ρήξης με το υπάρχον μοντέλο οργάνωσης της κοινωνίας. Αντλώντας από την παγκόσμια και τοπική εμπειρία θα προσπαθήσουμε να συμβάλουμε τόσο στο διάλογο όσο και στις δράσεις που σκοπό έχουν τον οραματισμό και τον αγώνα για μια κοινωνία αυτοοργάνωσης, αυτοθέσμησης, αλληλεγγύης.